

Telegraful Român

Organ național-bisericesc

Abonamentul:

Un an 400 Lei. — Șase luni 200 Lei. — Trei luni 100 Lei. — Pentru străinătate un an 800 Lei. Pentru America 4 Dolari.

Ziarul apare Marți și Vineră

Prețul inserțiunilor: un șir pe 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației ziarului „Telegraful Român”, Sibiu, Strada Mitropoliei Nr. 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției „Telegraful Român”, Strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori: nefrancaie se refuză — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Congresul național bisericesc

— Serviciul divin. — Deschiderea congresului. — Ședințele. —

Congresul național bisericesc, adică corporațiunea centrală reprezentativă pentru întreaga biserică a Românilor de religie ortodoxă în afacerile administrative, culturale, fundamentele și episcopice, s-a întrunit în zilele de 14—16 Octombrie în sesiune ordinară în capitala țării.

Deschiderea Congresului i-a permis serviciul divin oficiat în 14 Octombrie la ora 10 a. m. în biserică Patriarhiei din București de P. S. Sa arhierul Titu Simedrea, în prezența I. P. S. Lor Patriarhului Miron, Mitropolitii Pimen al Moldovei, Nicolae al Ardealului, Nectarie al Bucovinei, a I. P. S. Arhiepiscopului Gurie al Basarabiei, al P. S. Lor episcopii și a hieriei și a unui însemnat număr de membri, clerici și mireni.

După terminarea serviciului divin, I. P. S. Lor și membri Congresului s-au întrunit în sala de ședințe a Senatului dela Universitate.

Era un aspect din cele mai înălțătoare să vezi întruniți la oalață ierarhii întregii noastre biserici împreună cu reprezentanții tuturor eparhiilor, clerici și mireni, toți frunții țării, aparținând diferitelor partide politice, iar acum adunați la oalață, ca sub egida sfintei noastre biserici, în deplină armonie și frățescă înțelegere să conlucreze la opul cel mare al consolidării vieții noastre bisericești și naționale.

I. P. S. Sa Patriarhul deschide ședința dând cuvântul dlui V. Goldiș, ministrul cultelor, care citește mesajul regal de deschidere, al Congresului național bisericesc.

Prea Sfinții Părinți,
Domnii membri ai Congresului național bisericesc.

«Congresul național bisericesc, instituit prin legea de organizare a Bisericii Ortodoxe Române, convocat fiind pe temeiul art. 10 și 12 din statutul acestei legi, în sesiune ordinară, în ziua de 14 Octombrie 1926,

«Eu declar deschisă această sesiune».

Dat în Yachtul Ștefan-cel-Mare la 11 Octombrie 1926.

FERDINAND

Ministrul cultelor și artelor,
V. Goldiș.

Asistența ascultă cuvintele regale în picioare, aplaudând.

I. P. S. Sa Patriarhul rostește apoi următoarea cuvântare:

Mărit Congres, — Noua lege bisericească cheamă la conlucre cu ierarhia bisericii și pe toți credincioșii ei mireni, în corporațiunile cu atribuții determinate de principii, ce stau la temelia bisericii răsăritene. Această colaborare e menită să producă o circulare mai simțită a sevei de viață în organismul întreg al bisericii, — s'o înviorizeze, ca de fapt să devie o adevărată biserică vie a lui Hristos, care să-și reverse influența educativă și de generală îndreptare asupra tuturor fiilor ei credincioși.

Dar această colaborare în chestii administrative bisericești etc. nu este scop. Ea ne oferă numai mijloace și ocazii de-a apropia cât mai mult poporul de biserică, de-a-i cointeresa, de-a-i atrage atenția și a-i îndrepta interesul față de biserică, de instituțiile ei și de marea ei chemare, de-a-i deștepta în suflet un mai puternic simț de răspundere pentru soarta ei.

Scopul adevărat și final al bisericii este a ne face toți mai buni, pe urma îndemnurilor din învățăturile divine ale lui Hristos, având mereu în vedere deviza evanghelică: «Fiți desăvârșiți, precum și Tatăl vostru din ceruri desăvârșit este».

Dar pașii tuturor se vor îndrepta spre căile, ce duc la această ideală țintă numai atunci, dacă toți cei chemați în consiliile și adunările bisericești, în momente de suflarească reculegere și meditație, își vor examina cu nepărtinire ei înșiși sufletul și conștiința, spre a constata întrucât în viața lor particulară, familiară și obștească se călăuzesc de poruncile, pline de dreptate, de iertare, de iubire, de altruism, de cinste, de jertfe pentru mântuirea altora și pentru binele obștești, ale Aceluia, care ni-a zis: «Eu sănt calea, adevărul și viața». Această autospovedanie de sigur va reasuma munca și faptele fiecăruia într-o îndeplinire a poruncilor bisericii în cercul vieții lor de până acum; și pe mulți din cei indifereți de cele bisericești și pe cei răi li va îndrepta pe calea binelui; iar pe cei buni li va îndemna spre sporire în fapte bune și creștinești.

Odată cristalizată conștiința religioasă a tuturor acestor mii de frunții prin duhul purificator ale legii lui Hristos, această conștiință va intensifica interesul lor pentru biserică — singură în stare a regenera viața noastră publică plină de superficialitate, de incorectități și nedreptăți, de necinste și abuzuri.

Generalizându-se tot mai mult acest interes, el va avea drept urmare firească crearea și sporirea mijloacelor pentru întărirea și înmulțirea așezămintelor creștinești și bisericești, cari vor aprofunda tot mai bine viața evanghelică, vor crește un număr tot mai mare și mai bine pregătit de clerici și misionari în ogorul lui Hristos și propovediatori și cultivatori cu tot mai mult zel apostolic în via Domnului.

Prin această prismă — privind pe membrii adunărilor noastre eparhiale și ai congresului național bisericesc — trebuie să credem că s-a fost cu voia Celui-de-sus să între în ele mulțime de frunții, cari au condus ieri, cari conduc azi, și cari vor conduce mâine destinele țării și ale neamului. Și avem nădejdea, că puternica forță morală, ce-a avut-o biserică părinților noștri în viața obștească și de stat, se va întări și prin conlucrearea lor; și — alături în suflet cu dumne-

zeesul duh al bisericii, căreia li slujesc în aceste corporații, — vor duce și vor răspândi acest duh evanghelic și în toate instituțiile statului și vor stăruia să fie călăuzii de el toți slujbașii statului; și atunci întreaga viață și activitatea noastră publică — cu variatele ei mișcări și manifestări — va trebui să devie mai bună, mai creștină, spre binele general al tuturor cetățenilor țării fără deosebire de clasă și ocupație.

În această nădejde, invocând binecuvântarea Domnului asupra lucrărilor acestei sesiuni ordinare, deschid Congresului național bisericesc.

După cuvântare se cetește apelul nominal și se constată, că sunt prezenți 96 membri.

I. P. S. Sa Președintele declară Congresul capabil de a aduce concluze valide și prezentează actele înaintate de Consiliul bisericesc central, cari se împart diferitelor comisiuni spre studiere.

Se prezentează mai multe cereri pentru acordarea de concedii din cauză de morb a mai multor membri (între cari și P. S. Lor Episcopii din Mitropolia noastră Iosif al Caransebeșului, Roman al Orășii și Nicolae al Clujului). Se acordă.

Ședința II

S'a ținut în 15 Octombrie 1926.

Ședința s'a deschis la ora 10 a. m. prin I. P. S. Sa Patriarhul. La ordinea zilei referenda comisiilor.

Comisia organizatoare prin raportorul Dr. Cândea prezentează Regulamentul intern pentru congresul național bisericesc al bisericii ortodoxe române.

După interesante și instructive discuțiuni de aproape 2 ore la care au luat parte mai mulți membri, conduse de I. P. S. Sa Patriarhul și I. P. S. Sa Mitropolitul nostru Nicolae, Președintele declară Regulamentul intern pentru Congresul național bisericesc de primit în întregime și mulțumește raportorului pentru munca săvârșită.

Dr. I. Lupaș, face următoarea propunere:

Înalt Prea Sfințite, Domnule
Președinte, Mărit Congres,

Biserica creștină a dat și continuă să dea omenirii în suferință ajutor neprețuit prin așezămintele sale de caritate și filantropie a căror înființare a fost determinată în cea mai mare parte de postulatele milosteniei și ale dragostei evanghelice.

Între așezămintele religioase și între cele sanitare, găsim în evoluția neamului nostru o legătură veche și traică.

Pentru alinarea suferințelor trupesti ale deaproapelui țara noastră dispune de o serie întreagă de așezăminte cu a căror bună îngrijire se cheltuiesc anual sute de milioane din visteria Statului.

Dar îngrijirea sufletească a bolnavilor adăpostii în aceste așezăminte lasă aproape pretutindeni, mult de dorit.

În cursul inspecțiilor pe cari le-am făcut dela începutul lunii Maiu până la 12 Octombrie c., am căutat să aflăm dovezi și urme despre solicitudinea pe care con-

ducători și slujitorii Sfintei noastre Biserici o acordă deaproape în suferință, și despre răvna lor de a îndeplini poruncile milosteniei creștinești.

Mărturisesc cu sfială, că dovezile pe cari am reușit a le descoperi în aceste drumuri lungi și grele, nu au fost prea numeroase.

Izolate cazuri individuale se ivesc în multe părți. Între membrii Episcopatului și ai clerului nostru se găsesc suflete de apostoli, care nu dau uitărei cuvântului Scripturii că «mai bine este a merge la casa plângerii decât la casa ospățului» (Ecl. VII. 2). Dar urmele unei munci colective și ale unei îndrumări sistematice în opera de ocrotire socială sufletească nu le-am putut găsi. Dimpotrivă am găsit la cele mai bune dintre spitalele noastre un număr considerabil de infirmieri crescute în spirit și deprinderi străine de acelea ale neamului și ale țării noastre. Aceste elemente își permit uneori să facă proselitism confesional, isbutind chiar să smulgă din comunitatea religioasă a Bisericii noastre străbune câte un suflet mai slab și mai puțin rezistent.

De aceea cred că e un mare interes atât religios, cât și național-patriotic și umanitar, ca toți membrii înaltului nostru cler, împreună cu consiliile lor eparhiale să binevoiască a da preoțimei de sub jurisdicția lor îndrumări clare și precise pentru o colaborare sistematică între slujitorii instituțiilor religioase și ai celor sanitare.

Aceste considerațiuni mă îndeamnă a ruga Măritul Congres, să binevoiască a lua în considerare următoarele

Propuneri:

1) Sfântul sinod va invita pe toți membrii săi, ca în vizitațiile canonice pe cari le face anual în cuprinsul eparhiei lor, să binevoiască a cerceta totdeauna atât spitalele, cât și instituțiile din regiunea respectivă, controlând cum și-au îndeplinit preoții datoria față de cei adăpostiți în ele, distribuind broșuri de cuprins moral-religios, iconițe, cărți de rugăciuni și alte mijloace educative.

2) Consiliul central-bisericesc va îndruma toate consiliile eparhiale, să dea o atențiune specială acestei probleme, luând măsuri pentru o bună pregătire în această direcție a elevilor din seminarii, dela academiile și facultățile de teologie, stimulând necontenit preoțimea prin publicarea de premii și alte distincțiuni pentru cei ce vor desvolta o activitate mai remarcabilă în acest domeniu de pastorie sufletească.

3) Unde permit împrejurările se va face încercarea de a transforma mănăstirile de călugărițe în școli de infirmiere sau surori de ocrotire, dându-li-se prin puteri didactice de specialitate instrucțiunile necesare și sădindu-se în sufletul lor, prin mijloace de educație religioasă, sentimentul sacrificiului, al devotamentului și al dragostei creștinești.

Iar unde nu există mănăstiri de maici adaptabile acestui scop, autoritățile noastre bisericești să procure mijloacele necesare pentru întemeierea unei instituții de educație religioasă și igienică în felul cum le au și bisericile minorităților din România.

Realizând aceste postulate, conducătorii și slujitorii sfintei noastre biserici vor aduce servicii neprețuite generației actuale și mai ales celor viitoare, secerând în schimb mulțumirea sufletească, pe care o

dă conștiința unei mari datorii împlinite.

Fie-ne îngăduit a nădăjdui că năzuințele generațiunii actuale și a celor viitoare de a îndeplini această nobilă datorie nu vor fi lipsite de sprijinul efectiv al tuturor factorilor de conducere și organizare bisericească.

Propunerile Dlui Lupaș s'au transpus spre studiere comisiunilor bisericești culturale.

Sedința III

15 Octombrie 4 ore d. a.

I. P. S. Sa Patriarhul deschizând ședința pune la ordine ziua zilei raportul comisiiei bisericești. Părintele Dumbravă raportează în chestia mutării rezidenței Eparhiei Cetatea Albă și Ismail dela Ismail la Cetatea-Albă, propune ca rezidența să rămână și pe mai departe în Ismail.

Vorbește la chestiune: I. P. S. Sa Mitropolitul P. men pledează pentru Cetatea-Albă din motive de ordin național. P. S. Vartolomeu pentru Ismail din motive de ordin real, P. S. Sa Iustinian cere o bună lămurire pentru păstoriții săi. Dl. Al. Lapedatu arătând, că prin legea de organizare a bisericii, titlul episcopiei fiind bine stabilit, iar reședința nefind fixată, nu poate fi vorba de nici o modificare a vreunei legi, dar nici de o sancțiune a vreunei stări faptice. Dl. Iorga împărțind punctul de vedere al dlui Lapedatu și lămurind în consecință că nu e nimic de schimbat, e de părere ca episcopia să continue a rămâne în Ismail până când vom putea da tot fastul cuvenit unei episcopii la granița Nistrului.

I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae face următoarea propunere: Chestia să se ia dela ordine a zilei, iar propunerea comisiiei să se treacă în studiu la Consiliul central, până la timpul când va fi actuală clădirea unei noi reședințe la Cetatea-Albă. Până atunci episcopia rămâne în Ismail unde are un provizorat.

Propunerea I. P. S. Sale se primește. În numele comisiiei financiare părintele Dăndu prezintă raportul asupra proiectului de buget, pe 1927, al Bisericii ort. rom. Intocmit de Eforia și Consiliul central și propus înaltului guvern spre aprobare.

După ce I. P. S. Sa Patriarhul dă unele lămuriri de ordin principal, —

Congresul ia act despre demersurile făcute și invită Consiliul central a stăruie pe lângă Guvern pentru realizarea dorințelor și satisfacerea necesităților bisericii ort. rom.

La ordinea zilei urmează alegerea unui delegat al bisericii din B. s. arabia în Consiliul Central. Se alege p. P. Camerzan.

Dnul R. Căndeia în numele comisiunii organizat. referă asupra cooperării în adunarea eparhială a lașilor a lor 3 membri aleși la Hotin. Arată că membrii adunărilor eparhiale se aleg și nu se cooptează.

În jurul acestei chestiuni se încinge o vie discuție, la care iau parte în mulți membrii.

Anză la această discuție a dat părerea mai multor episcopi din vechiul regat, cari susținut că în urma noiei delimitări a granițelor județene au să se modifice și granițele eparhiale.

I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae într-o vorbire documentată a arătat netemeinicia acestei păreri. Arată că delimitarea eparhiilor e normată în lege (art. 3 pct. 2) și statut (art. 9 lit. g) și arată modalitatea ce trebuie observată la trecerea unei eparhii din o eparhie în alta.

Dnul Iorga dând indicații de ordin istoric a pledat pentru păstrarea formelor de bază ale bisericii noastre.

Dnul Goldiș a susținut păstrarea arădării de până acum a eparhiilor și facerea eventualelor schimbări necesare în prevederile legii și ale statutului.

I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae ca președinte declarând discuția închisă, rezumă cele discutate și pune la vot propunerea comisiunii care se primește.

Raportorul comisiiei bisericești părintele Răduț referă actul referitor la edificarea Bisericii Mântuirii Neamului.

Congresul decide:

1. Consiliul central împreună cu factorii competenți să caute un loc potrivit pentru zidire.

2. Să roage guvernul a vota Eforiei Consiliului central bisericesc 3 milioane pentru planuri și să ia în buget o întâie cotă de cel puțin 10 milioane Lei pentru a se putea începe lucrarea.

3. Să lanseze un apel pentru o colecție generală în scopul zidirii catedralei.

Congresul a dat apoi o deosebită atențiune chestiunii salarizării clerului dând împuternicire Consiliului central, să procedă la aducerea în îndeplinire cât mai în grabă a normalizării salarizării clerului ortodox, prin participarea și a unor reprezentanți ai Bisericii în Comisiunea de armonizare a salariilor funcționarilor de stat.

Sedința IV

ținută la 16 Octombrie.

Păr. Preofescu în numele comisiiei bisericești citește referatul privitor la activitatea consiliului central bisericesc, pe care o apreciază în chip deosebit și recomandă ca această activitate să se continue cu aceeași răvnă. Relevă stăruința depusă de I. P. S. Patriarh, pentru a nu se știrbi autonomia bisericii bucovinene.

Dnul C. Toma în numele comisiiei organizatoare citește referatul privitor la întocmirea proiectului de regulament pentru organizarea și funcționarea Eforiei bisericești și relevă ca acest proiect de Regulament desvâlă principiile esențiale care sunt cuprinse în Lege și Statutul organic.

Proiectul se ia în considerare și se votează pe articole.

S'a adus apoi în discuție chestiunea facultății de teologie din Chișinău și s'a citit raportul comisiunii respective, care conchide că Congresul nu poate hotărî, chestiunea nefind de atribuția sa, ci poate numai să exprime deziderate. Dezideratul comisiiei e acesta: facultatea în chestiune va fi a Chișinăului, dar având în vedere prestigiul ierarhic al Mitropoliei Ieșene precum și alte considerații, e de dorit să se înființeze și una la Iași.

Sedința V

S'a ținut la 16 Oct. 1926 la ora 4 p. m.

Comisiunea organizatoare prin raportorul Dr. Aurel Lazar propune ca Regulamentul pentru alegerea și constituirea organelor reprezentative și executive ale bisericii, să se amâne spre dezbateră specială în proxima sesiune a congresului național bisericesc. Congresul primește propunerea comisiiei organizatoare cu adăosul, că încât ar fi necesitate de a se face până atunci alegeri, să se observe dispozițiunile din instrucțiunile Consiliului central bisericesc dată spre acest scop.

Comisiunea însărcinată cu studierea propunerilor părintelui Dr. I. Lupaș este de părere a transpune spre executare Sfântului Sinod.

Luând cuvântul I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae își exprimă bucuria că părintele Lupaș în urma experiențelor sale ca slujitor al bisericii iar acum ca ministru al sănătății și ocrotirilor sociale a făcut propunerea spre a angaja biserica la opera de filantropie, la alinarea suferințelor sufletești și trușesti. A făcut propunerea sa aici pentru că n'a putut-o face în Sfântul Sinod. Deci trebuie să ne gândim la misiunea bisericii și s'o apropiem de înalta-i menire. Dsa s'a gândit, că din multele mănăstiri de maici să se găsească una, două sau chiar trei, în cari să se crească femeile spre acest scop, cari în urma unei prounde educațiuni religioase se vor pune în serviciul celor ce trec prin cele mai grele clipe ale vieții. De aceea Sfântul Sinod are datoria să treacă la realizarea acestei mărețe opere. Insuficientă vorbire a I. P. S. Sale a făcut adăncă impresie asupra congresului.

Di N. Iorga și-a exprimat părerea, că în mănăstire nu se pot pregăti femeile pentru îngrijirea bolnavilor. Vor trebui create alte instituțiuni spre acest scop, iar mănăstirile să rămână și mai departe locașuri destinate pentru reculegeri meditative, pentru că suflete sfioase, dar simple, cari s'au retras acolo de sgomotul lumii, nu se pot pregăti pentru îngrijirea bolnavilor.

I. P. S. Sa Patriarhul relevă, că discuțiunea a alunecat pe teren unilateral. În propunerea părintelui Lupaș nu este vorba numai de mănăstiri; e vorba de a se angaja întreaga biserică la opera caritativă — la adevărata opera samaritănă, pentru că deosebite biserica din vechiul regat în urma secularizării averilor bisericești și-a pierdut inițiativa de-a crea astfel de instituții. Deci este timpul suprem, ca biserica să-și caute mijloacele pentru îndeplinirea faptelor de milă creștinească, iar preoțimea noastră cu vreme și fără vreme să cerceteze pe cei bolnavi și suferinzi atât la casele lor, cât și în spitale.

Cu aceste explicațiuni și lămuriri s'au decis transpunerea propunerilor părintelui Lupaș în competența Sfântului Sinod.

Părintele Popescu în numele comisiei economice, raportează în chestiunea fondurilor bisericești basarabene. Congresul decide: reînființarea Eforiei celor trei eparhii de peste Prut pusă sub conducerea I. P. S. Sale Arhiepiscopului Gurie.

Cu acestea fiind terminate toate agendele congresului avizate la sesiunea aceasta, I. P. S. *Patriarhul* anunță închiderea Congresului și mulțumește lui Dumnezeu că ne-a ajutat ca în deplină armonie să deliberăm asupra importanțelor cerințelor pertractate, precum și pentru unirea care a privilegiat-o acest congres oamenilor politici din diferite partide. Lupta de partidă în biserică nu există, pentru că nu există substrat pentru aceasta; ci toată discuțiunea este restrânsă, având de scop, ca în regulamentele ce se crează să se dea expresiune principiilor vecinice ale evangheliei, ca astfel să se inactiveze în toate acțiunile noastre principiile propovăduite de Mântuitorul. Impărtășind binecuvântările Sale arhierestice asupra membrilor Congresului, declară sesiunea din anul acesta de închisă.

La cuvintele I. P. S. Sale Patriarhului răspunde în numele membrilor congresuali *Di Nicolae Iorga*, relevând tactul cu care I. P. S. Sa a condus desbaterile congresuale și amintind că dacă în decursul acestui Congres a domnit pacea și bună înțelegerea, meritul revine înalt Prea Sfinției Sale. Îi dorește încă mulți ani de păstorie rodnică.

Deschiderea sesiunii ordinare a Corpurilor legiuitoare s'a prorogată cu 30 zile. În consecință, parlamentul este convocat în sesiune ordinară a anului 1926—1927 pe ziua de 14 Noemvrie 1926.

„Crucea Roșie Română” împlinește 50 de ani de existența dela înființarea ei. Spre a sărbători acest jubileu, care are în urma lui o întreagă operă de jertfă pentru alinarea atâtor suferințe și dureri, se organizează serbări în toată țara în zilele de 17—24 Octomvrie 1926. Având în vedere fapta înaltă pe care o urmăresc operele de caritate ale „Cruții Roșii”, îndemnăm pe toți cei buni să dea cel mai larg concurs acestor serbări, inserându-se ca membri în secțiunile „Cruții Roșii”, sau contribuind cu obolul lor la cheltuieli ce se fac pe acest prilej. Banul dat pentru cei ce suferă, pentru cei ce sfîșiește gîla strămoșască stropind-o cu sângele lor, e cea mai frumoasă închinare adusă amintirii aceluia ce și au dăruit fărîl tot ce aveau mai scump.

În „Biblioteca Bunului Pastor” au apărut:
Nr. 1. „Taina pocăinței”. Studiu pastoral de I. Hanzu. Prețul 1 leu.

Nr. 2. „Clerul și chestiunea alcoolismului”. Traducere de V. Oana. Prețul 4 lei.

Nr. 3. „La centenarul seminarului Andreian”. Disertație de Dr. A. Crăciunescu. Prețul 1 leu.

4. „Chemarea preoților noastre”. Considerații de actualitate, de mai mulți. Prețul 5 lei.

Nr. 5. „Șase predicții pentru Duminicile postului mare” și „Un cuvânt pentru ziua Învierii Domnului”, de mai mulți. Prețul 2 lei.

Nr. 6. „Îndrăznești, eu am biruit lumea”. Predici pentru timp de răboi, prelucrate după I. Kessler, de Dr. N. Bălan, și I. Moșoiu. Prețul 2 lei.

Nr. 7—8. „26 Predici la credința creștină sau Tălcuirea Crezului”. Traducere de episcopul Nicodem al Hușilor. Prețul 10 lei.

Nr. 9. „Petru Maior și Unirea” de părintele Terenție. Prețul 2 lei.

Nr. 10. „Schisma românească” sau „Unirea cu Roma”. Prețul lei 250.

Nr. 11. „Studiul pastoral în biserică românească”, de arh. Iuliu Scriban. (Extras din Revista Teologică). Prețul 20 lei.

Nr. 12. „Ortodoxia și creștinismul apusean”. Prelucrare din rusește de P. S. Nicodem, episcop al eparhiei Hușilor. Prețul lei 8.

Nr. 13. „La cine ne vom duce?” de Dr. Gr. Cristescu, profesor.

Nr. 14. „La luptă dreaptă”, de Nicolae Ciolan, profesor.

Numerii 2, 3, 4, 7—8, 10, 11 și 12 se pot comanda la administrația „Revistei Teologice”, Sibiu, str. Mitropoliei 32, trimițându-se pe angă prețul arătat mai sus și porto postal.

Scrisori pastorale

XIV

„De aș grăi în limbile omenești și îngerești, iar dragoste nu am, făcutu-m'am aramă sunătoare și chimval răsunător...”
(I. Cor. XIII, 1).

Iubit frate,

Multe aș avea încă să-ți scriu dar alte îndelungatități mă cheamă acum stăruitor și cată să curm pentru câțiva vreme convorbirea noastră epistolară. Îți făgăduiesc însă că nu te voi lăsa să aștepti prea mult și gândul nostru se va întâlni iarăși în lumina neasfințită a Scripturilor Sfinte.

Nu uită, dragul meu, că la temelia vieții noastre, trebuie să steie neclintită *puterea iubirii* care de-apururi zidește, înalță și rodește întru frumusețe și bunătate, întru avânt și jertfă, întru desăvârșire și nemurire, ființa păstorului adevărat și a lumii întregi.

De aceia am gândit că-ți va fi de bun folos tălmăcirea în graiu pastoral a celui mai clasic text în care se proslăvește *iubirea* și pe care Sf. Apostol Pavel l-a prins în cap. XIII din întâia a sa epistolă către Corinteni.

„De aș grăi în limbile omenești și îngerești, iar dragoste nu am, făcutu-m'am aramă sunătoare și chimval răsunător!”...

Aș scrie cu mari litere de foc acest text în toate sălile de curs și în toate academiile lumii ca el să fie un permanent memento pentru toți înțelepții omenești care se ostenesec întru interpretarea rostului suprem al vieții de aici și de dincolo.

Nu s'a rostit în lume un adevăr mai mare și mai vecinic ca acesta și nu s'a formulat mai categoric și mai concentrat nicio altă certitudine vitală.

Comentariul paulin al iubirii creștine, în forma lui lapidară și afirmativă, va rămâne pentru toate vremile suprema inducțiune a experiențelor spirituale ale umanității.

Toate creațiunile spiritului omeneșc, oricât de valabile în aparențele lor utilitare, sunt nule dacă nu purced din marea pasiune a iubirii. Iubirea e realitatea primordială a vieții căci Dumnezeu, ziditorul ei, „iubire este”.

Darul proorociei este un mare privilegiu. Cu ajutorul lui privești esența lucrurilor și vezi dincolo de timp și de spațiu, dincolo de existența fenomenală. Fără iubire însă el este improductiv în domeniul spiritualității vieții.

Știința este o cucuire eroică a adevărului, desigur, fragmentară și relativă. Fără iubire însă ea este tristete și desepeserare.

Credința este un izvor de puteri uriașe în stare să revoluționeze lumea prin minune, fără iubire însă, nici ea nu prețuiește nimic.

Filantropia este un excelent mijloc de îmbunătățire a soartei mașteră a oamenilor. Ea repară multe nedreptăți și contribuie destul de simțitor la echilibrarea posibilităților de trai. Dacă actele ei însă nu sunt inspirate și motivate de iubire, zadarnice sunt toate întreprinderile ei de generozitate.

Martiriul însuși prin care se pecetluiesc și se susțin în lume marile certitudini ale conștiinței, fără iubire, este o inutilitate desnădăjduitoare.

Totul e relativ. Iubirea singură e absolută.

Știința și proorocia sunt parțiale și variabile în cunoștințele lor. Iubirea singură ajută intuiția realității integrale.

Iubirea este puterea de spiritualizare a umanității. Împotriva ei nu poate nimeni nimic niciodată.

De aceia, iubitul meu frate tu „urmează dragostea și răvnește cele duhovnicești” (I. Cor. XIV, 1).

„Iubirea niciodată *nu cade*!” Prin ea se înalță omul la Dumnezeu și trăiește în vecinicia Lui.

Iubirea *crede și nădăjduiește, suferă și răbdă* dar este mai mare decât credința și nădejdea, pentru că ea este și la obârșia credinței și la temeiul nădejdi.

Ea este marea pasiune de desăvârșire a umanității și taina fecundității ei spirituale.

Nu sunt toate durerile și nemângăierile și neizbânzile oamenilor, rodul lipsei de iubire? Nu sunt necredința și imoralitatea negația iubirii?

Nu sunt desnădejdea și îndoiala caracteristicile spirituale ale omului sărac de iubire?

Nu sunt lenea și sterilitatea morală urmările absenței iubirii?

Hotărât lucru! Lumea și-a organizat viața ei cu ură și pentru ură. — Urând pe Dumnezeu ea se urăște pe sine însăși și urându-se pe sine, ea urăște pe Dumnezeu.

Mai avem noi dreptul să ne numim creștini și preoți ai lui Hristos când întreaga noastră viață este, pare, o vastă întreprindere de ură?

Ce am învățat noi din jertfa Mântuitorului? N'a curs nicio picătură de sânge și pentru noi? Suntem noi simpli beneficiari ai crucii fără nicio datorie și fără nicio răspundere?

E de ajuns să proslăvim pe Mântuitorul fără să ne măntuim? Este de ajuns să predicăm sfîșenia fără să ne sfîșim pe noi înșine? A putut sfinți cineva până azi un singur om fără ca el însuși să se fi sfințit? —

Teoreticianii iubirii, ai jertfei și ai sfîșiniei sunt fără să-și dea poate seama apologetii urii și ai salbăteciei.

Crucea, piroanele, sulita și firea, n'au fost simple teorii. Hristos nu e o ficțiune.

Iubirea și jertfa Lui nu sunt creațiuni ale fanteziei ci cea mai *reală realitate* a acestei vieți umane care a fost creată pentru alte rosturi decât acele către care ea se crede azi destinată și atrasă.

Ne îmbrăcăm în porfiră și vison anulând însăși esența evangheliei care este sărăcia materială acceptată conștient și voluntar din pasiunea iubirii de mai multă viață spirituală.

Nu mai știm ce e *răbdarea*. Milostenia noastră este intermitentă și calculată. Pizmuim cu o adevărată voluptate. — Trufia noastră merge până la stupiditate. Necuviința se prefăce în instinct. Dezinteresarea e o formulă bună pentru alții. Nervozitatea noastră, exacerbata de conștiința neputinței noastre, se manifestă în salbătecie de fiară.

Nu ne bucurăm poate de nedreptate, dar nu facem nimic pentru înlăturarea sau repararea ei. Adevărul ne incomodează. Lingușirea și minciuna ne desmeardă pentru că ne atribuie superiorități pe care nu le avem și pe care nicidecum nu ne-am gândit să ni le câștigăm.

Suntem incapabili de suferință pentru ideal, credem numai ceiace ne convine, nădăjduim în viață, ceiace n'are valoare pentru vecinicie și nu răbdăm decât din

lașitate ceiaze ar trebui să răbdăm din iubire.

Lumea ne ascultă dar nu ne crede. Iar cei ce ne cred sunt sau naivi, sau prea indulgenți sau indiferenți. Vai însă de păstorul al cărui prestigiu se reazimă pe naivitatea, pe indulgența sau neutralitatea credincioșilor săi!

Simți tu, în viața ta personală, iubit frate, prezența Sf. Duh pe care Mântuitorul ni l-a trimis ca să «ne povățuească la tot adevărul»? (Ioan XVI, 13).

De nu, toată viața ta e o minciună și o orbie. — Coboară-te în conștiința ta, ascultă-i atent pulsul și vei afla fără zăbavă de este mișcată de «sufierea de vifor» a Sf. Duh!

Crede în puterea lui Dumnezeu!

Nădăjduiește în iubirea Lui și

lubește desăvârșirea Lui!

Frate Iubitor,
Teofil.

P. S. Citește și meditează îndelung cap. 7 din Faptele Apostolilor ca să simți puterea iubirii de Hristos.

Post-Scriptum

Pasiunea creștină

— fragment dintr-o autobiografie spirituală —

1. Iluzia plăcerii

În goană nebună am urcat și-am coborât în viață, spre culmi luminate de soare și spre prăpăstii pline de neguri, cersind cerului bucurie, pământului odihnă și pace.

Cu cât m'a răpit mai mult farmecul zărilor cu atât m'a îndurerat nestatornicia lor. La ce poartă n'am bătut în această lume și peste câte praguri n'am pășit flămând de plăcere! Am răsit fără voie în casa durerilor și le-am sporit cu chiotele dorințelor mele sălbatece.

Uși largi mi s'au deschis în casa păcatelor și ospitalitatea ei mi-a mistuit bunătața și vloga.

Priveliști frumoase mi-au ademenit ochii adesea și mi-au desmierdat câteva clipe inima. Dar frumusețea lor m'a obosit căci sufletul meu era plin de amarul și desgustul păcatului.

Gânduri adânci, din cărți bogate ca fagurul de miere au vorbit minții mele, dar desamăgiriile îndoelilor mele le-au alungat repede din cuprinsul ceasurilor mele de liniște.

M'am plecat duios peste florile câmpului și am ascultat cucernic cântecul pasărilor, am alinat multe dureri ale fraților mei oameni și le-am înviorat cu nădejdi senine idealurile.

M'a înfiorat mugetul valurilor, huetul pădurilor, singurătățile mormintelor și tăcerile miezului de noapte, dar sufletul meu nu era mulțumit de nimic.

Toate erau bucurii fugarnice și înșelări de o clipă. Că plăcerea este deapănare o închipuire deșartă câtă vreme la bucuria lucrurilor văzute nu ajungi prin adâncirea tainei lucrurilor celor nevăzute!

2. Imperativul crucii

La răscrucea unui drum de țară străjuește arsă de soare, prăfuită de volburi, spălată de burniți și scuturată de vânturi, o cruce veche pe brațele căreia poposesc în zori rândunici. Chipul Domnului s'a șters de mult și nimeni nu s'a gândit să-l înfrăgezească din nou cu culorile curcubeului. Ca să nu cadă obosită de vreme, oamenii buni i-au înfipt în coastă o proptă. Niște copii cuminți și-au adus aminte de Vinerea mare și au culcat la poalele ei un maldăr de cicoare. Femeile trec cu poveri pe creștet și se'nchină cu sfilă ocoțitoare drumurilor și a vieții oamenilor!

Fugisem măhnit din vălmașagul orașului și înspăimântat de halucinația păcatelor lui și m'am așezat pentru o clipă de tihnă la umbra crucii dela cotitura drumului.

Nicicând în popasurile vieții mele n'am simțit plăcerea liniștii și farmecul odihnei ca la adăpostul crucii de lemn. O, fără nicio părere de îndoială, de aceea s'a înălțat ea cândva pe steii Golgoței ca să avem noi azi loc de odihnă în pribegiile noastre pe drumurile înecătoarelor pulveri ale lumii!

De ar afla toți oamenii în nemernicia lor, cruce la toate răspântiile pământului, de câte lunecări în prăpăstii morții nu ar fi ei scutiți și feriiți!

Dar ca să ai harul călăuzirilor ei negreșite trebuie să-i simți strivitoarea ei sarcină pe umeri și'n suflet. Ci când te-ai încărcat cu povara crucii te-ai ușurat într-o clipă de greutatea sâlnică a păcatelor.

Slăvită și dumnezeiască cruce! Tu ai supt sângele preacurat al Domnului ca să odrăsești deapănuri florile mângâierii tuturor inimilor omenești.

Iar oamenii nu-ți cer darul mângâierii

și nu-ți ascultă porunca jertfei împlinite pe brațele tale de mamă.

Grăbește, Doamne, ziua când crucea pe care s'a răstignit Fiul Tău nu va mai fi pentru nimeni «sminteală și nebulie» ci supremul și categoricul imperativ al spiritualității umane universale.

3. Captivii lui Hristos

Legăți în lanțuri și striviți în obezi lăncează în hrubele umede și mucedale Romei acei ce n'au glorificat păcatul și nu și-au îndumnezeit carnea.

Fiarele postesc de câteva zile în cuști în nădejdea unui ospăț bogat. Urlă de foame și urlă mai ales când deslușesc gemetele întemnițărilor de alături și le adulmecă trupul. Sunt năpustiți în întunec, tineri și bătrâni, femei și copii. Pe străzile orașului buimăciți de beutură se'mpleticesc gladiatorii, oamenii liberi. În ochi le scapără violența și pofta de sânge. Barbarii îmbrăcați în purpură se'neacă în orgii fără nume. Coboară amurgul. Sgomotul se mistuie în depărtare. Din hrubele umede și mucedale, isbucnește un cântec de nădejde «Doamne al puterilor, fii cu noi, că pre altul afară de tine nu știm, ajutor întru necazuri nu avem, Doamne al puterilor fii cu noi!»

Sălbăteciunile flămânde tac! Cântecul pare că răsbate ca o lumină — căci se ridică din lumina sfântă a sufletului.

Cine spune că aceștia sunt prizonieri? Sufletul lor e slobod și nemărginit, pentru că i-l au rob în întreg lui Isus Hristos. Ceiați cari rătăcesc pe ulițele orașului sunt prizonieri pentru că ei și-au rob sufletul păcatului.

O, libertate a trupului cum mi-ai nimicit tu libertatea sufletului meu!

Și grele sunt lanțurile în care a zăvorât păcatul sufletul meu!

M'am extaziat în fața făcturii și ochii mei n'au mai putut zări pe Creator. Și azi, mințit de libertatea fără frâu a trupului meu, mă descopăr a fi cel mai desnădăduit sclav dintre toți sclavii care se chină în lume. Captivii lui Hristos își așteptau împacăți moartea tocmai pentru că își ubiseră cu pasiune viața lor în ceiaze avea ea mai frumos și mai nepieritor și mai dumnezeesc. Mie mi-e frică de moarte pentru că n'am știut să-mi trăiesc viața pentru idealitățile sufletului și pentru vecinicia lui Dumnezeu.

FOIȘOARA

Mamei

Lumina

visulul tui sârnată cu gingașle trandafirii sufletului. Sufierea lui era încăleată cu miresmele raiului.

... Se jăcea că îngerul Domnului, cu amezi ochi de abăstrele, pogori treptele zărilor. Tipit ca un hoț se furișă în camera mea revărsată de argintul lunii și tăcut se așeză ca un fulg de lumină la capătul odihnei mele. Cu mâni de crini și degete trandafirii tui mângăie fruntea și suvițele părului brumat fără vreme.

Și mângăierile mânil și perderea degetelor tine prin umba părului încăleat tui dărea o cântare de pe prispă copilăriei.

Fericiți m-am împănizat privirea sufletului prin lumina visului de farmec spre fața îngerului mângăitor și ochi de farmă mi se umplură de valul lacrimilor calde. Îngerul semăna cu chipul mamei de mult plecată către odihna tatălui!

Chinult de neputințioasă trudă de a-i grăbi bucuria și durerea inimii, mă trezii mușcat de otrava desnădejdi.

În ochi încă cu lumina visului privit lacom prin geamul deschis spre tările azurii doar voi prinde urma arătată de lumină. Mă întimplară însă numai tăcutele turme de stele.

Dar visul, minunatul vis, va trăi vesnic în sufletul meu!

Z. Sandu.

leoane din viața bisericii

— Anul 1804 —

(Urmare)

897. Preacinstiul D. Vicares și ordinarele Consistoriului Prezeș, Ioan Popovici dto Hondol 25 Septembrie pres. 11 Octomvrie a. c. arătând neplăcerea sa întru urmarea Consistoriului cu oprirea preoților din Vale dela slujba sa și altele (acești preoți la domnia sa s'au jeliut) pentru că n'au vrut a săvârși o comunie care după canoanele bisericești a se face nu se îngăduiește, — voește și poștește ca acești preoți să fie în pace și cu odihnă se și ție parochia sa, și lucrul la expediție se nu se pună până la venirea Dsale la stație (care cu grabă

va fi) și atunci de nou să se cerceteze și cele cuvințioase să se expedieze.

De vreme ce Consistoriulul cele ce au găsit cu cale în treaba aceasta au hotărât, și în locurile sale au și făcut căzutele expediții, așa poftirea aceasta din pricina că laudatul D. Vicares se zice căt mai în grabă a veni la stație, să se pună la acte.

1085. Prin milostivul Decret gubernialicesc din 9 Octobrie a. c. Nr. 8314 pres. 20 Nombrie, la reprezentăția Consistoriului din 2 zile ale lunei curgătoare, se poruncește, ca pe Popa Toma, și pe Popa Coman dela Vale pentru că nu s'au ținut (haud veriti fuerint) renduiala protopopului, și a Consistoriuluiul despre cununia locuitorului de acolo Nistor Dragomir, cu Ioana a lui Iacob Salomie, fiind ei rudenie în spita a 6 a de cătră Consistoriul dispensăliută a se pune înpotrivă, ba numitul Popa Toma cununătorului preot dela Siliște, P. Stefan și un puma în biserică a îndrăsnit a-i da, la starea cea proastă să i întoarcă (ad statum rusticitalit redigati) și de toată funcția parochialicescă (simpliciter) de tot să-i lipsească, și în vacanța ce prin aceasta s'a deschis alt paroch harnic pentru păstoria sufletescă să așeze, înștiințând i se împredună și aceea, precum Magistratului Sibiuului încă s'au poruncit, ca spre viitoare vreme, fiind pofit pentru înfrânarea preoților acest fel,

Rodească jertfa voastră precurată, slăviților mucenici, iubirea mea de desăvârșire sfinteniei voastre!

Ia-mi și inima mea, Doamne, în captivitatea Ta, ca să mă bucur și eu de libertatea adevărată și fără de sfârșit a captivilor Tăi care înainte de a fi legați în temnițele păgâne și-au încătușat ei înșiși, voluntar pornirile trupului lor stricacios în viață. De aceea ei cântă în temniță, iar eu plâng în largul lumii.

4. Realitatea mântuirii

Simt, Mântuitorule, simt în toată ființa mea, cu puterea elementară a unui instinct, setea de certitudine spirituală, setea de mântuire, setea de nemurire! Nimic nu mi-a putut-o potoli până acum, nici cultura, nici arta, nici sublimitățile naturii. Cugetarea oricât de profundă, încetează când se pleacă pleoapele spre somnul cel fără deșteptare. Artă oricât de superioară nu mai mișcă nicio fibră din ființa mea când sufletul zboară din închegarea ei. Natura e mută când auzul meu se închide. Care e atunci rostul visului, rostul pasiunii, rostul idealului, rostul jertfelor eroice? Nu, nu! *Tu ai spus devărlul...*

Suntem numai trecători în această viață pe un drum care nu se oprește la bariera morții, ci merge departe, departe, la Dumnezeu, cum merge râul din munte spre mare.

Tu mi-ai destăinuit prin schimbarea Ta la față, prin pildele vieții Tale, prin jertfa Ta pe Cruce, prin învierea Ta, prin înălțarea Ta la cer și prin trimiterea Sf. Duh, prin sfântii și mucenicii desăvârșiți prin imitarea vieții Tale, că zările vieții noastre nu sunt numai acele care sunt vizibile ochiului nostru pământesc și accesibile rațiunii noastre imperfecte, ci ele sunt infinite ca înșasi Dumnezeu și vecinicia Ei.

Mântuirea e reală pentru că e necesară. Când admiti existența conștiinței nu mai poți nega realitatea mântuirii.

Dar acesta este totuși un argument logic și deci relativ valabil. Eu am experimentat realitatea mântuirii. Iată câteva momente din această experiență intimă și personală.

Eu n'am avut, de pildă niciodată mai intensă *senzația umanității mele și a superiorității lucrurilor și faptelor mele* decât atunci când mi-am subordonat cugetarea,

simțirea și voința mea lui Isus Hristos, când am înlăturat autoritar toate obiecțiunile rațiunii și am disciplinat toate capriciile voinței mele, lăsându-mă cărmuit în chip absolut, total, de voia lui Dumnezeu.

Oricâteori am împlinit integral, fără rezerve mentale sau de conștiință, entuziasm și voluntar poruncile Evangheliei, m'am simțit mulțumit și mulțumirea mea lăuntrică eră atât de intensă încât aș fi putut o numi cu acel cuvânt magic și pentru mulți himeric *fericire*. Permanentizarea acestei stări de satisfacție absolută a conștiinței rezultată din împlinirea cuvântului lui Dumnezeu, este *mântuirea*. Virtutea nu mai e rodul unui efort. Ea devine dela un timp o stare habituală, o spontaneitate a ființei tale.

Te găsești sub dominația unei pasiuni permanente și eroice de spiritualizare progresivă, de identificare cu Isus Hristos, de divinizare.

Certițudinea mântuirii tale personale nu te mulțumește totuși. Trebuie să mănăiești și pe alții și pleci să-i cauți, cu preț de mari suferințe și de sfâșietoare dureri.

Cu cât mănăiești mai multe suflete, dându-le bucuria «trăirii în Hristos, cu Hristos și pentru Hristos», cu atât simți mai profund propria ta mântuire.

A fi mântuit înseamnă a trăi într-o stare de permanent entuziasm — de inefabilă bucurie. Cele mai grele lucruri ți se par ușoare. Ești capabil de jertfe care ți păreau insuportabile și absurde mai înainte.

Nu mai poți trăi fără să te rogi și mai ales fără să te împărtășești cu Sf. Taine. A face caritate ți se pare un privilegiu, o favoare, un har.

Din conștiința mântuirii s'a alimentat și s'a susținut eroismul clasic al martirilor creștini și al misionarilor Evangheliei.

Am găsit aceste pagini răslețe într-un vraf de hârtii, svârșite la întâmplare în podul unei case vechi. Autorul a păstrat discreția anonimatului celui mai desăvârșit. Am crezut însă că meditațiile lui au avut poate altă destinație decât aceia pe care întâmplarea le o dedese.

Aceasta este explicația că ele văd azi lumina zilei.

Teofil.

Anunțuri și publicații se primesc cu prețuri cupătate la administrația ziarului.

Telegraful Român

favorizat pe neguțatorul Atanasie Dima, și a înlesnit toate încercările lui de a amâna procesul sub diferite pretexte.

Consistoriul da protopopului îndrumările cuvințioase la finalizarea procesului. Pe noi ne interesează ținuta consistoriului în ce privește apărarea scaunului protopopesc față cu puținul respect ce se dă scaunului protopopesc în scriptele acuzatului neguțator în cursul procesului. Se crede, că în procesul divorțial neguțatorul grec Atanasie Dima avea ca apărător un avocat sas, care față cu scaunul protopopesc nu avea respectul cuvenit, numitul grec se folosea în răspunsul său de cuvinte ofezătoare.

Consistoriul îndrumă pe protopop să ceară la locurile cuvenite pedepsirea Incultului pentru cuvintele fără răsped la adresa forului bisericesc.

Se fie canonit cu ținerea în pită și apă la arieș spre pildă și a altora.

623. lile Popovici, protopopul neunit al Sibului de datul 8 Iunie prezentat 20 aceeaș lună a. c. așterne Consistoriului spre hotărârea mai încolo răspunsul privilegiatei Companii gre-

Pentru unitatea sufletească

Trei articole de actualitate

I

Prin «Unirea» de la Blaj, frații uniți îndreptază de câteva săptămâni încoace asupra sfintei Mitropolii ort. a Transilvaniei, atacuri concentrice de o violență temerară, într'un limbajiu senzațional și într'un spirit cu totul lipsit de umbra carității creștinești.

Nu s'a ripostat la acele articole injurioase și din tot sufletul i-am compătimit pe autorii acelor atacuri, ajunși într-o zodie rea când mușcă și lovesc.

Pricina acestei stări primejdioase e faptul notoriu și nemistificat că întregi comunități unite rup pecețile Contractului din 7 Oct. 1698, încheiat la Alba-Iulia între Episcopul Atanasie de tristă memorie și între agenții perfizi ai Casei de Habsburg și ai Papei de la Roma.

După revenirea în sânul ortodoxiei a credincioșilor uniți din Poana, Cheea Cibului, Ucea de sus, Drăguș, anul acesta au urmat credincioșii din Hamba și Gălaș. Și curentul nu se oprește la atât.

Ceea ce pentru neam și Țară este o virtute, pentru redactorii «Unirii» este o crimă și fărădelege. În această concepție stă toată tragedia istorică dintre ortodocși și uniți. Dar această tragedie e în fază de deslegare pe calea justiției divine, cu sancțiuni, împotriva cărora nu este remediu.

În comuna Hamba majoritatea absolută a credincioșilor au cerut să fie primiți în sânul sfintei Biserici ortodoxe, după ce preotul unit nu mai funcționa. Despre această trecere au înștiințat și pe căpetenia din Blaj. Toți misionarii uniți, veniți între credincioșii din Hamba s'au îndreptat că hotărârea oamenilor nu se mai poate clinti. Constituții într'aceea potrivit dispozițiilor legale ale Bisericii ortodoxe, credincioșii noștri și-au urmat calea lor într-o frățească bunăînțelegere, cum n'au trăit niciodată.

Organele confesiunii gr.-catolice au atacat actul trecerii religioase și l-au declarat inexistent. S'au legat de proprietatea întregii averi și s'ar fi resignat că le rămâne biserica, școala, sesia parohială și tot ce s'a acordat prin reforma agrară.

cești din Sibiu ca provocăciunea intransul Declarație a lui Atanasie Dima despre deliberatul în cauza acestuia cu murea sa Elisabeta Ștefan făcut și pomenitei Companii transcribăului.

Se se îndrepte recurenșul protopop împărțită Declarație a Incultului succumbenș Atanasie Dima cu acel mai încolo adăos a o întoarce napol pomenitei companii, că de vreme ce pomenitul Incult succumbenș esecutiă deliberatului, cu care se socotește a fi îngreunat numai prin cuvințioasele mijloace judecătorești în locul și vremea, care de cătră legi este poruncită întrebuintă ar fi putut o împedeca, și tocmal pentru aceea datorita zisel companii ar fi fost cu vreo Declarație dela incit împotriva transcribăului deliberat a primi, ci esecutiă aceluiaș într'uarmarea eștelor despre aceea rândueli până atunci a o mână nainte, până când aceea de cătră I. K. Gubernium, ca forumul suprevisorium s'ar fi oprit, așa pofitorita companie datoriei sale acesteia, neavând nici o cale sau dreptate dela asculta șovăitorile de atâtea ori pomenitului incult să facă Indesul, și deosebit pe acelaș Incit pentru cuvintele sale cele cu vătămarea respectului cese cuvine scaunului de judecată, asupra forumului protopopesc intracș chip în decarația sa pusă. «Es ist falsch, und unwahr, ja verdammerlich, wenn das nicht uniret forum protopopesc etc., să ceară a canonit cu ținerea în pită și apă la arieș spre pildă și a altora.

(Va urma)

căzuta asistenție să aibă de a da, și pe numiți preoți la starea prostiei prin Consistorium întorcindu se să lasă a pune purtarea greutăților de obște, și la plătierea dărel, precum și pre cel împreună vinovați (correo) la fapta aceasta turburătoare, pe locuitorii adevă de acolo Oprea Urechie, Bucur Dragomir și Coman Oprea, sub pedepșare, de care e vrednic, să aibă grijă a-i pune. Protopopul Mercuriei Teodor Ianoi, de care se ține numitul sa Valea sunetel acestui milostiv Decret cu acea poruncă să se împărțasească, ca într'u asemenea aceluia să vestească pe numiți preoți de acolo, că de toată slugba preoțească sunt lipsiți, și luându le avutele singelii de preoție, încoace spre a le ținea la arhiv, să le trimită. Iară obștii să i arete, că are voie slobodă la candidălierea altor preoți harnici în locu celor lipsiți a puredce, chivernisindu o până atunci pe acea obște în lipsele ce ar avea cu vecinii preoți din Sălție, care așa urmată a pofitorilor preoți din Vale din funcția parohialească lipsire Magistratului Sibului încă spre sfârșitul prin lăudatul Decret poruncit datorniceste să i înștiințeze.

Scaun protopopesc calumniat

La scaunul protopopesc al Sibului s'a purtat procesul de divorț al neguțatorului grec Atanasie Dima cu soția Elisabeta Ștefan. Compania grecească din Sibiu a

Dar credincioșii noștri au pretins să li se recunoască dreptul asupra patrimoniului comun.

Sesizat On. Minister al Cultelor de această trecere, a ordonat o anchetă la 27 August a. c. care s'a făcut în prezența reprezentanților ambelor Mitropolii.

Din actele anchetei publicăm această declarație: «Subsemnații locuitori din comuna Hamba, jud. Sibiu, la întrebările Dlui Inspector general Nicolae I. Vlădescu din Ministerul Cultelor și Artelor, declarăm, că dorim să trecem la credința ortodoxă, trecându-ne-se totodată și drepturile ce ni se compet nouă din averea bisericii unite. Mai arătăm că în dorința noastră de trecere, am făcut încă din luna Ianuarie a. c. o cerere, iscălită de noi toți către sfânta Mitropolie ortodoxă din Sibiu, ca să ne primească necondiționat la credința ortodoxă. Tot în același timp am scris și la sfânta mitropolie greco-catolică din Blaj că mulțumim de păstoria de până atunci, iar de acolo înainte nu mai avem să mai știm nimic de ea.

Hamba la 27 August 1926.

Urmează iscălițiurile.

În urma acestei anchete, Ministerul Cultelor a dus la 9 Oct. a. c. următoarea decizie cu Nr. 42308.

«În referire la adresa Preaven. Consistor Nr. 7327/926 privitor la chestiunea trecerilor confesionale din Hamba, județul Sibiu, avem onoarea a Vă aduce la cunoștință, că Ministerul pe baza celor constatate cu prilejul anchetei făcute de delegatul nostru, dl N. Vlădescu, inspector general, ia act și aprobă în principiu înființarea parohiei ortodoxe din acea localitate.

La alcătuirea bugetului viitor se vor avea în vedere sumele necesare pentru plata preotului ce va fi instituit la parohie.

Totodată vă rugăm să binevoiți a dispune să se ia convenitele măsuri pentru a se pune în vedere tuturor credincioșilor din comuna Hamba, că aceia cari voesc să treacă de la o confesiune la alta, în cazul de față de la confesiunea greco-catolică la cea ortodoxă, urmează să îndeplinească toate formalitățile azi în vigoare (art. LIII din 1868 §§ 1—10 legea ungară). În cazul când preotul gr.-catolic nu ar lua la cunoștință declarațiile credincioșilor în această privință ori că Cucernicia Sa ar lipsi de la oficiul său în orele oficiale de la 9—12 dimineața și 3—6 după amiază, martorii declaranților cari voesc a trece de la confesiunea gr.-catolică la cea ortodoxă, vor dresa proces verbal, care va fi socotit ca dovadă suficientă.

În chestiunea averii bisericești despre care sfânta Mitropolie a Blajului se plânge că este luată de ortodocși, veți binevoi a cunoaște că am făcut cunoscut l. P. S. Mitropolit să se conformeze Deciziei Nr. 8512 din 1881 a Curții de casăție ugară, prin care judecarea în această afacere este lăsată pe seama autorităților administrative, rămânând ca Ministerul să se pronunțe în ultima instanță.

Chestiunea localului școlii confesionale cade în competența Ministerului de Instrucțiune.

Toate acestea le-am adus și la cunoștința următoarelor autorități: Sfintei Mitropolii gr.-cat. din Blaj, Prefecturii județului Sibiu, Tribunalului din Sibiu și Primăriei din Hamba.

Ministru: V. Goldiș m. p.

Dir. general: A. Brădișteanu m. p.

Întreg substratul acestei treceri, confirmate prin suprema autoritate oficială a inspirat articolul: «Cazul dela Hamba», al *Unirii* de astăzi vară cu iscălitura P. C. D. Dr. Iacob Macavei, canonic mitropolitan, care a stărnit o întreagă furtună nu numai dincoace de Carpați, ci și în presa din capitală.

«Cazul» era atât de senzational încât autorul s'a înălțat pe aripile fantaziei și ale imaginației până la transportarea sa în țara *Haiti*, în care se visează orice misionar cu aspirații de celebritate și beatificare, ieșit din institutul de Propaganda fide.

Noroc însă că pașnicii hămbășeni nu fac parte din locuitorii nenorociți ai sălbaticilor din teritoriul păgân al misionarilor catolici, ci sunt fiii acestui pământ, care s'a înfiorat de atâtea suferință și umilire, iar acum este în fază de gloriificare, vindicându-și toate ranele trecutului și asigurând mucenicilor lui dreapta răsplătă a unității sufletești restabilite.

Asociația clerului „Andrei Șaguna”.

Nr. 16—1926.

Convocare.

În conformitate cu §-ul 10 din Statutele Asociației „Andrei Șaguna” a clerului Mitropoliei ortodoxe române din Ardeal, Banat, Crișana și Maramurăș — având arhierasca binecuvântare — convocăm al VII-lea congres ordinar al preoției ortodoxe din Mitropolia Ardealului pe zilele de 10 și 11 Noemvrie a. c., la *Timișoara*, cu următorul

PROGRAM:

Ziua I.

A. m. 1. La ora 930 slujba sf. Liturghii în biserica ortodoxă din Fabrică, cu predică și chemarea Duhului sfânt.

2. La ora 11 deschiderea Congresului prin prezidiul Asociației, Prot. Dr. Gh. Ciuhandu. (Sala prefecturii jud.)

P. m.: La ora 4 conferință P. C. Prot. Dr. Șt. Cloroiu despre «*Rostul Societății Sf. Gheorghe*» a tinerimii ort. rom. Conferința va fi în cadrulă în coruri religioase și naționale.

La ora 6 conferință Părintelui prof. Dr. Gr. Cristescu dela Acad. teol. Sibiu, despre *Îndrumarea tinerimii noastre*.

Ziua II.

A. m. 1. La ora 9: Discuție asupra problemei: organizarea tinerimii.

2. Raportul Comitetului Central.

3. Raportul Cassierului

4. Completarea Comitet. Central

5. Propuneri (vor fi anunțate Biroului Central cu cel puțin 3 zile înainte de Congres.

Delegații despărțimintelor, aleși în sensul §-lui 6 pct 1. din Regulament, precum și toți ceice doresc să participe la congres, se vor anunța la biroul central al Asociației (Sibiu).

Membrii comitetului Central sânt convocați la ședință pe ziua de 9 Noemvrie a. c. ora 4 p. m. (sala prefecturii). În aceeași zi la ora 6 p. m. va avea loc consfătuirea membrilor prezenți ai asociației.

Sibiu, din ședința Comitetului Central, ținută la 12 Octomvrie 1926.

Dr. Gh. Ciuhandu,
prezident.

N. Colan,
secretar.

NB. Ziarele noastre sânt rugate să reproducă această convocare cel puțin sub forma unei informațiuni sumare.

Noul testament. În curând va ieși de sub tipar *Noul Testament*, format mic, în traducerea părintelui scriitor Gala Galaction.

Asociația clerului „Andrei Șaguna”

Secția Sibiu

Prin aceasta convocăm adunarea generală a Secțiunii Sibiu — a Asociației Clerului „Andrei Șaguna” — pe zilele de 4—5 Noemvrie a. c. la Brașov.

PROGRAMUL ADUNĂRII:

Serviciul divin în biserica Sf. Nicolae, în 4 Nov. dimineața la ora 8.

La ora 9½ deschiderea adunării în sală festivă a liceului Andrei Șaguna.

Rapoartele secretarului și casierului.

Temele: Sfintele taine în și după epistolele apostolului Pavel (temă dogmatică). Rolul social al preotului ortodox român în zilele noastre (temă practică). Lucrări teologice apărute în limba românească în anii 1925—1926. — Propuneri, interpellări.

În 3 Noemvrie seara la 7 ore, comitetul secțiunii va ține ședința sa, la biserica sf. Nicolae, după care va urma o consfătuire prealabilă a tuturor celor prezenți.

În 4 Noemvrie seara la 6½ va fi un serviciu divin cu cântări corale și meditație în biserica sf. Nicolae. Frații preoți sânt rugați a veni în număr complet la adunare. — Toți cari vor veni la adunare, se vor anunța oficiului protopopesc ortodox din Brașov până cel târziu la 1 Noemvrie, pentru locuință și participare la masa comună. — Cei cari doresc a locui la hotel, să anunțe aceasta în special.

Religia în Rusia sovietică. Un episcop englez, Berni, călătorind nu de mult Rusia, spune — după un ziar rusec — următoarele:

Predarea religiei tinerilor cari n'au ajuns la vârsta de 16 ani, este strict interzisă și este considerată de lege ca o crimă. Majoritatea bisericilor sânt închise sau transformate în cluburi, teatre și cinematografe. Toate bisericile sânt etatizate și pot să fie închiriate de grupuri de credincioși; însă credința nu poate fi stăpinită prin aceste măsuri, și dacă rușii vor mai avea răbdare, sânt sigur că credința în Rusia va renaște. Toată puterea administrativă este în mâinile funcționarilor ovrei. Eu n'am intenția să critic ovreimea ca o națiune, însă între ei trăiește încă un tip fără credință, cu o ideologie materialistă, de care se vorbește în testamentul vechi. Ovreii cari administrează azi Rusia, seamănă cu strămoșii lor, cari omorau profeții lor proprii. Eu cred, în mod ferm, că o asemenea stare de lucruri nu poate să dureze lung și văd semnele apropiierii sfârșitului acestui regim nenorocit pentru poporul rus, închee episcopul Berni.

Din Basarabia

— O vizită ministerială —

Ministru de interne, dl O. Goga, a cercetat zilele acestea Basarabia dela un capăt al ei la altul. Despre această vizită ministerială, scrie ziarul *România Nouă* din Chișinău, un prim articol semnat de dl O. Ghibu. Articolul, vrednic să fie cunoscut în cercuri cât mai largi, nu este un simplu raport de prilej, ci e ceva mai mult. Redăm următoarele părți:

Dela Ismail la Cetatea-Albă și dela Cetatea-Albă până la Tighina și până la Chișinău, drumul dlui Goga n'a fost drumul oficial al unui ministru de interne, ci drumul triumfal al unui mare îndrumător de suflete. Dela înaltul păstor bisericesc din sudul Basarabiei — fostul protopop al Albei Iulii, azi episcopul Cetății-Albe, — și până la ultimul copilas din cutare școală a unui sat de coloniști germani, toată suflarea a privit spre Octavian Goga, ca spre eroul luptător pentru libertate și pentru lumină; — ea spre inspiratul unei puteri divine, care nu vine să comande, să facă rânduișul și să suprima ce forță, ci să înalțe sufletele spre culmi unde ele devin mai bune și de unde mizeriile vieții par atât de mici, în cât nu te mai simți îndemnat să te oprești la ele.

Într-o epocă în care materialismul vieții de stat tinde să facă din fiecare element constitutiv al lui un instrument aproape mecanic, ministrul de interne al României Mari, se adresa preoților și primarilor, spunându-le că activitatea lor trebuie să fie un apostolat, că cuvântul lor trebuie să fie de evanghelie și că faptele lor trebuie să se razine pe dragostea creștinească și cetățenească.

Același ministru se adresa în toate ocaziile *mai întâi către preoți, apoi către învățători și magistrați, și numai în ultima linie către organele administrative.*

La Tighina, unde se aud încă șoaptele rădăciilor de dincolo de apele Nistrului, ministrul de interne spune, că noi nu sântem aici niște simpli beneficiari ai belșugului material al acestui pământ bogat, nici numai deținători unei moșteniri sfinte pe care ni-au lăsat-o înaintașii noștri, ci, în această epocă de prăbușire a atâtor valori sufletești superioare, noi îndeplinim aici opera unor cruciași ai Europei și ai universului înscănați de istorie să apărăm de distrugere sfânta comoră a civilizației umane.

Cuvintele ministrului de interne, și întreaga lui comportare, din primul moment în care și-a pus piciorul în Bessarabia, au fost în cel mai intim acord cu ceea ce sufletul cinstit al mulțimilor sânt în drept să aștepte dela un veritabil bărbat de stat.

Nicări ră, cu nici o ocazie dsa n'a uitat cătuș de puțin că trebuie să fie marele animator, spre bucuria sinceră a tuturor oamenilor — cari privesc cu obiectivitate fenomenele vieții noastre publice, și trebuie să recunoască nicări dsa nu s'a manifestat ca om de partid, nicări nu s'a lăsat influențat cătuș de puțin de «camiciile politice», ci s'a menținut într-o superioară atmosferă în care am dori să poată rămânea totdeauna și să poată atrage pe toți politicienii, cari nu izbutesc să se înalte până la concepția înaltă a datoriei lor.

Serbătorirea prof. D. Comșa în Sibiu

Asociația profesorilor secundari secția Sibiu dimpreună cu Desp. Sibiu al societății culturale Astra, Academia teologică andreiană și Școala normală Andrei Șaguna vor serbători pe vrednicul profesor **Dumitru Comșa** din prilejul împlinirii vârstei de 80 ani și a alegerii sale ca *membru onorariu* al Academiei române. Serbarea va avea loc în ziua de Sf. Dumitru, 26 Oct. c., cu următorul program: Academia teologică și Școala normală, ambele emanate din vechiul «Seminariu andreian» din Sibiu la care profesorul Comșa a funcționat peste 35 ani, vor ține o *ședință publică* la care vorbirea festivă despre activitatea didactică, politică și culturală a serbătoritului o va rosi arhimandritul **Dr. Vasile Stan**, directorul școlii normale. În corurile reunite ale ambelor școli vor cânta sub conducerea profesorului Timotei Popovici mai multe cântece pentru cor mixt. Ședința va avea loc în sala mare a prefecturii județului la orele 6 seara. La orele 8 seara va fi *banchet* dat în onoarea serbătoritului de către Asociația profesorilor și soc. Astra. Tot din acest prilej corpul didactic al școlii normale Andrei Șaguna a pus bază fondului «*Profesorat Dumitru Comșa*» cu destinație culturală ce va fi determinată mai deapropo de către cel serbătorit.

Prietenii, stimătorii și mai ales număroșii foști elevi ai profesorului D. Comșa sunt invitați pe această cale a lua parte și a-și trimite contribuția de recunoștință pentru fondul menit să perpetueze numele serbătoritului.

Adesiunile la banchet se vor adresa secretarului asociației profesorilor **Silvia Cosma**, profesor la liceul Gheorghe Lazăr, iar contribuțiile pentru fond se vor trimite la direcția școlii normale Andrei Șaguna în Sibiu.

Timotei Popovici,
v.-preș. asoc. prof.

Apare zilele acestora Calendarul Bunului Creștin pe anul 1927

Se vinde la **LIBRĂRIA ARHIDIECEZANĂ** în SIBIU, și la alte librării.

Nou buletin. A apărut: Buletinul 45 al desp. Sibiu, al «Asociațiunii» (Sibiu, strada Șaguna 6). Conține: *Nicolae Petra-Petrescu*, (Moșul), un amic al poporului. Biografie de Dr. Gh. Preda, și poezii populare, adunate de «Moșul». Editura despărțământului Sibiu al «Asociațiunii», tiparul Institutului de arte grafice «Dacia Traiană». Se împarte membrilor «Astreii» gratuit.

INFORMAȚIUNI

Știre personală. I. P. S. Sa Mitropolitul nostru **Nicolae** s'a întors în 17 Oct. c. din București, unde a participat la lucrările Congresului național bisericesc, la rezidența Sa.

Consiliul Mitropoliei noastre a ținut în zilele de 11 și 12 Octomvrie ședințe sub prezidiul I. P. S. Sale Mitropolitului nostru **Nicolae**. S'au rezolvat chestiunile curente și s'au ales p. protiereu Dr. Vasile Bologa consilier-ref. al secției bisericești, preotul Traian Petrișor al secției culturale, iar preotul Ieronim Grovu director al oficiului statistic.

Icoanele sfinte. Sf. patriarhie a înaintat ministrului cultelor o adresă, unde cere să intervină la autoritățile, care au recomandat plasarea icoanelor pr. Simeon Popescu, să anuleze ordinele date. Icoane ortodoxe poate tipări și răspândi numai Institutul biblic, care le vinde cu prețuri cât mai moderate.

† **Ana Comșa.** Nouă durere a atins pe P. S. Sa Episcopul Grigorie al Aradului, tocmai la anul, după pierderea vrednicului și venerabilului Său tată, Gh. Iorghe Comșa, fost învățător în Comana de sus, jud. Făgăraș. Bunul Dumnezeu, cu vrerea sa nepătrunsă de noi cei muritori, a chemat în lumea celor buni pe dămoasa și buna mamă a părintelui Episcop. Ana Comșa a fost prototipul mamei bune și soției devotate. Și dela sufletul și inima acestor fel de mame izvoarește fericirea și mărirea popoarelor. Trista veste a sosit la Episcopia Aradului Duminică noaptea, în 10 Octomvrie a. c. P. S. Sa nici de data aceasta nu era la reședință, căci datorită lui au chemat la ședințele consiliului mitropolitan din Sibiu. Împărtașii și noi jalea P. S. Sale părintelui Episcop Grigorie și rugăm profund pe bunul Dumnezeu, să așeze pe răposata Ana Comșa alături de iubul ei tovarăș de viață, fostul învățător Gh. Comșa, în cununa celor buni.

La examenul de bacalaureat din toamna aceasta s'au supus în Sibiu 226 elevi; între aceștia cei mai bine pregătiți s'au dovedit tinerii *dela liceul nostru confesional «Andrei Șaguna» din Brașov*: din 35 elevi brașoveni au reușit 29.

Convocare. În conformitate cu prevederile §. 7 din «Regulamentul pentru organizarea despărțământelor», se convoacă conferința pastorală a despărțământului *Jiu* al Asociațiunii clerului «Andrei Șaguna», pe ziua de Vineri, 29 Octomvrie 1926, ora 8 a. m., în biroul Inspectoratului general miner din Petroșeni.

Știri politice. Lungile pertractări și sbucimări ale partidului național au luat deocamdată sfârșit prin hotărârile congreselor, ținute Duminică în București. Atât congresul naționalistilor, cât și alărăștilor a votat contopirea într'un singur partid, sub numele de *partid național-țărănesc* care, după semnele ieșite la iveală, va fi mai mult țărănist decât naționalist. Au părăsit pe fuzioniști: fruntași de seamă, ca dnl N. Iorga, Argetoianu și alte personalități. Programul partidului contopit făgăduiește toate reformele necesare spre fericirea țării. Se va vedea felul cum le va pune în lucrare.

— Partidul național, rămas sub șefia dlui N. Iorga, începe aceluia d'a se organiza în toată țara. Se vorbește de-o apropiere și colaborare între acest partid și partidul poporului al dlui general Averescu.

Conferință despre Asociațiunea culturală și problemele sale actuale, a ținut, în 3 Octomvrie a. c., în palatul cultural «Teatrul» dela Turnu-Severin, dl Horia Petra-Petrescu, secretarul literar al Asociațiunii.

Cor bisericesc. Numeroși studenți din Iași au format, din inițiativa preotului Tîncoc, un cor bisericesc, care în fiecare Duminică și sărbătoare cântă cu mare succes în biserica «Talpării» din capitala moldovenească.

Banca Națională a României aduce la cunoștința generală că biletele de lei 500 tip vechi 1916, pentru cari s'au mai făcut publicațiuni anterioare în Septemvrie 1925, urmează să fie retrase din circulație până la 31 Decemvrie 1926, irevocabil. Posesorii acestor bilete se vor prezenta pentru preschimbarea lor la sediul Băncii în București, strada Lipscani Nr. 17, și la toate Agențiile și sucursalele sale din provincie.

Comemorare. În 4 l. c. s'a comemorat în lumea romano-catolică 700 de ani dela moartea lui **Francisc d'Assisi**, Intemeietorul, născut în 1182, al ordinului franciscan. Francisc d'Assisi a propovăduit în Italia morala veche a creștinismului, întemeiat pe milostenie, credință, smerenie și bunătate nesfârșită.

Pedeapsa cu moarte se introduce în Italia. Proiectul de lege, aprobat de consiliul de miniștri, va fi supus parlamentului în primele ședințe ale sesiunii viitoare.

Cât costă un soldat. Soldatul american costă 10,038 franci aur (451,710 lei) pe republica Statelor Unite; soldatul englez 7862 franci aur (383,790 lei). Soldatul german ocupă rândul al 3-lea: 6030 franci aur (276,350 lei). Soldatul italian nu costă decât 1964 franci aur (88,380 lei); soldatul francez 1265 franci aur (56,970 lei). Costul soldatului român este 12,216 lei, și anume solda cu adosul de scumpete 512, hrana 6417, întreținere 365, încălzit și luminat 1246 și echipament 3776 lei.

Concurs. Inspectoratul Muncii, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 8, publică concurs pentru ocuparea postului vacant de șef de birou cl. I. la acest inspectorat. Postulanții vor înainta cererile lor, înzestrate cu documentele cerute, până la data de 23 Octomvrie 1926 ora 12 amezai și se vor prezenta la concurs în 25 Octomvrie 1926 ora 8 dimineața, pentru depunerea examenului de capacitate în scris și verbal. Se pretinde dela postulanți vârsta de cel puțin 21 ani și cel mult 40 ani împliniți și diploma unei universități sau a unei școli echivalente. Salariul este cel stabilit în bugetul Ministerului Muncii pentru postul de șef de birou cl. I.

Secte oprite de lege. Ministerul cultelor înștiințează că sânt interzise și urmările de lege următoare secte religioase: Inocențiștii, nazariștii, adventiștii, reformiștii, secerătorii, pentecostiștii și asociația internațională a studenților biblici. «Adventiștii zilei a șaptea» și lipovenii au dreptul a funcționa, în anumite condiții.

ȘTIRI LOCALE

Teatrul. Compania dramatică Tanti Cutava Barozzi și **Mișu Fotino**, din București, cu concursul dlui A. M. Halescu, va da Joi, în 21 Octomvrie a. c., în teatrul Sibiu, o reprezentare așteptată cu mult interes. Se va juca o comedie în 3 acte: *Di și Dna Cutare*, reprezentată în capitală într-o lungă serie cu mare succes. Bilete: la Librăria Foala Poporului. Începutul la ora 9 seara.

Reuniunea română de muzică «G. Dima» din Sibiu își ține adunarea generală anuală în ziua de *Sâmbătă 23 Octomvrie a. c.* ora 18 în sala Reuniunii de muzică din strada General Moșoiu Nr. 2 — la care sânt rugați să ia parte în număr cât mai mare toți membri ei — cari poartă interes pentru propășirea acestei instituțiuni cu un trecut așa de frumos și care astăzi începește, din cauza indiferenței elementului românesc din acest centru cultural așa de însemnat. *Comitetul.*

Invitare. «Reuniunea culturală națională a meseriașilor români din Sibiu» invită la *Petre culesului d'vil* care are loc Duminică în 24 Octomvrie 1926, în sala mare dela «Unicum», care va fi decorată cu struguri și frunză de vie. Programa: Coruri mixte, recitări și soluri. Începutul la ora 8 seara. Intrarea benevolă. Venitul curat este destinat în folosul bibliotecii. Dans! *Comitetul.*

CĂRȚI ȘI REVISTE

Anuar. A apărut: Anuarul școlii normale «Andrei Șaguna» a arhiecezei ortodoxe române de Alba-Iulia și Sibiu, în Sibiu, pe anul școlar 1925/1926 (Dela înfintare al CXXXIX, dela reorganizare prin mitropolitul Andrei Șaguna, al LXXIII). Publicat de Dr. Vasile Stan, director. Conține: Cuvântarea directorului la încheiere de an școlar, cronică anului și alte date școlare.

Hristos și Viața omenească, de Fr. W. Foerster, Partea II, a apărut în românește de profesorul Academiei teologice «Andreian» Nicolae Colan. Tipografia Săteanului, Sibiu. Vol. de 294 pagini. Preț 65 Lei. Se vinde la Librăria Arhiecezană, Sibiu.

Nr. 8501.

(102) 3—3

CONCURS

Consiliul arhiepiscopiei ortodoxe române de Alba-Iulia și Sibiu publică concurs pentru conferirea a două burse de câte 12,000 lei pentru tineri născuți pe teritoriul Arhiepiscopiei, absolvenți de liceu și examen de bacalaureat, cari își vor face studiile la Facultatea teologică dela Universitatea din Cernăuți.

Ceice reflectează la una din aceste burse, își vor înainta cererile provăzute cu Estras de botez, Testimoniu de bacalaureat și alte documente recomandate Consiliului arhiepiscopesc din Sibiu, până la 20 Octomvrie a. c.

Sibiu, din ședința bisericească ținută la 5 Octomvrie 1926.

Consiliul arhiepiscopiei ortodoxe române de Alba-Iulia și Sibiu

Nr. 6861 plen.

(103) 2—3

Concurs

În urma dispensării de către Pr. Ven. Consistor a protopopului Ioachim Muntean din cauză de adăuci bătrâne dela conducerea tracțiunilor protopopesc al Agnietei, pe baza hoiărării Pr. Ven. Consistor arh. din 16. Sept. 1925 Nr. 6457 și în baza ordinului aceluiași din 17 Iunie 1926 Nr. 2285, în legătură cu § 63 și § 23 pct. 5 din Statutul organic și în legătură cu regulamentul pentru procedura la alegerea de protopopresbiter, se publică în organul de publicitate Telegr. Român concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare pentru întregirea postului de protopopresbiter al tractului Agnietei în următoarele condițiuni și cu următoarele retribuițiuni:

Viitorul protopopresbiter va fi și parohul parohiei centrale Agnietei.

Retribuițiunile împreună cu postul de protopop și parch sânt:

1. Venitele dela stat ca protopop, și ca paroh, conform fasiunei din coala B.

2. Jumătate din sesiunea parohială de 11 jug. 175 st. □ și jumătate din alte 9 jug. cu care se va înproprietăți biserica ca sesiune parohială fiind și acum acele 9 jug. în folosință.

3. Jumătate din ferdelele de cucuruz ce le dau familiile aparținătoare parohiei circa 80; și jumătate din plata în bani 15 Lei de familie ce sânt datoriti neorusticii să o facă.

4. Lemne de foc dela comuna politică 30 m. cubici.

5. Din toate celelalte venit parohiale jumătate.

Din toate venitele enumerate aici, cealaltă jumătate compete capelanului protopopesc.

Din ferdelele de cucuruz 6 le cedeză cantorului.

6. Locuință în casele tractului constituitoare din 4 odăi, culină, pivnițe, supraedificate și grădiniș.

Concurenții au să documenteze calificătuna prescripă prin concluzul Congresului Nr. 111 din 1888.

Cererile de concurs, cu documentele necesare, sânt a se înainta la Consiliul arhiepiscopesc în termenul deschis pentru concurs, alăturându-se și o tabelă de calificătune după rubricile indicate în regulamentul congresual provocat § 12.

Agnietă, din ședința comitetului protopopresbiteral ținută la 30 Iulie 1926.

Ioan Alexandru,
adm. protop.

Ioan Savu,
notar.

La **Librăria Arhiepiscopale** din Sibiu se află de vânzare

Fr. W. Foerster:

Hristos și viața omenească
în românește de Nicolae Colan

Partea I

Prețul: Lei 65—, plus spese poștale Lei 12—

Partea II

Prețul: Lei 65—, plus spese de poștă Lei 12—

Nr. 735/926

(104) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. II Breaza, din protopopiatul Făgăraș, se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Venitele împreună cu acest post sânt cele fasonate în coala B. pentru întregirea dela stat și casă parohială cu curte și grădiniș.

Concurenții își vor înainta cererea conform normelor în vigoare în termen subsemnatului oficiu, având a se prezenta în parohie spre a fi cunoscuți de credincioși.

Făgăraș, la 6 Oct. 1926.

Oficiul protopopesc Făgăraș în înțelegere cu comitetul parohial din Breaza.

Nicolae Borzea,
protopop.

La **Librăria Arhiepiscopale** din Sibiu se află de vânzare:

Din viețile Sfinților

de Episcopul Nicodem

Prețul: Lei 4— plus porto postal Lei 2—.

Crâșma trează

(un program de luptă contra beției)

de Episcopul Nicodem

Prețul: Lei 4— plus porto postal Lei 2—.

Liturgia pentru cor mixt, pe extensune de 11 coale 8° mare, legată frumos. Prețul 65 lei trimisă recomandată la adresa cumpărătorului. Cuprinde pe lângă cântările liturgiei sf. Ioan gură de aur imnurile și troparele celor 4 praznice mari, fericitirile, când servește arhiereul, trei Heruviche, concerte (picesne) etc. — Se poate comanda prin trimiterea înainte a prețului ori contra rmabrus la **Timotei Popovici**.

Anunțuri și reclame

Cel mai răspândit ziar care poate fi întrebuințat pentru anunțuri și reclame în cercurile preoțești din Ardeal, este

Telegraful Român

Anunțuri și reclame se primesc la Administrația ziarului, în Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45.

A apărut și se află de vânzare la **Librăria Arhiepiscopale**

Călăuza Agricolă

cuprinzând date și îndrumări din economia câmpului, pomărit și vierit, legumărit și florărit, în trei tomuri, de

Dimitrie Comșa

Tomul I Economia câmpului . . . Lei 90

Tomul II Pomăritul și vieritul . . . „ 50

Tomul III Legumăritul și florăritul . . . „ 60

Se expediază numai contra Ramburs

Au sosit la Librăria Arhiepiscopale

Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Noutăți literare: povestiri, călătorii, cărți pentru copii medicale, pedagogice, economice, povești; diverse biblioteci ca: Bibliotecă pentru toți, Minerve, Căminul Sămănătorului, Scriitorii români, Steaua, Flacăra, Clipe de nitare, Scriitorii celebri, Foi volante, Pagini alese din scriitorii români. Bibliotecă Universală, Lumea copiilor Steaua copiilor, Astra nouă, Bibliotecă clasică, Bibliotecă inimii, Bibliotecă Energia, Cunoștințe folositoare, Seria A, B, C, D. Bibliotecă Agricolă și Bibliotecă «Sămănătorului», Bibliotecă creștinului ortodox.

Reclama este

sufletul comerțului

Au apărut și se află de vânzare la **Librăria Arhiepiscopale**, Sibiu

Cântările bisericești

după melodile celor 8 glasuri ale sf. bisericii ortodoxe, culese, puse pe note și aranjate de

Dumitru Cunțan

Prețul Lei 100, plus spesele poștale Lei 15.

Cântări funebreale

pentru cor de bărbăți, de:

Dumitru Cunțan

Prețul Lei 30, plus spesele poștale Lei 12.

La **Librăria Arhiepiscopale** se află în vânzare

Mai Aproape De Tine, Doamne!...

— Meditațiile unui închinător —

De Dr. Gr. Cristescu, profesor la «Academia Teologică» Sibiu. — Prețul 100 Lei.

Au apărut:

Manuale de Limba română,

de E. Hodoș

I. Carte de citire și Gramatică,

pentru clasa a 4-a secundară,

II. Noțiuni de Stilistică și Poetică

și Carte de citire (pentru Istoria Literaturii); și

III. Elemente de Istoria Literaturii

Se găsesc de vânzare la **Librăria Arhiepiscopale** în Sibiu

La **Librăria Arhiepiscopale**, Sibiu, se găsește de vânzare:

Cartea de bunete

POFTĂ BUNĂ,

de Zotti Hodoș. *Partea I completă*, cu multe rețete de bucate obișnuite mai ales în Ardeal și Bănat. Conține:

În partea I A: Supe, asiete, pești, rasoluri și sosuri. Prețul 20 Lei;

În partea I B: Prăjituri, torte, cofeturi, creme, parie-uri, înghețate, dulcetri, compoturi, numeroase menu-uri ș. a. Prețul: 20 Lei.

Trimisă prin poștă 5 Lei mai mult.

La **Librăria Arhiepiscopale** din Sibiu se află de vânzare

Părți alese din Biblie

tipărită cu litere latine, cu binecuvântarea I. P. S. Salei

Dnui Ioan Mețianu, arhiepiscop și mitropolit,

Prețul legat 30 Lei plus porto postal 10 Lei

În Editura «Cartea Românească» a apărut:

Istoria Românilor din Dacia-Traiană

de

A. D. Xenopol

Ediția III. Volumul I și II — Prețul ambelor volume Lei 200, plus Lei 20 spese postale, trimițând suma prin mandat postal

Se poate comanda dela

Librăria Arhiepiscopale din Sibiu

Strada Mitropoliei Nr. 45.